ఆప్యాయత - ఆనందం

ఎ. వేణుగోపాల రెడ్డి

ఉదయం ఏడుగంటలకల్లా డాక్టరుగారింటి వరండాలో రోగిబృందం కొలువుదీర్చింది. డిస్పెన్సరీ తెరిచే టైము అసలు ఏడున్నరే అయినా మామూలుగా డాక్టరుగారు, స్నానం బ్రేక్‌ఫాస్టులు ముగించుకుని రోగులకు ప్రసన్నమయే సరికి దాదాపు ఎనిమిదిగంట లవుతుంది. ఆరోజు ఎనిమిది దాటినా డాక్టరుగారి వత్తా లేకపోయే సరికి, రోగిసమూహం దర్శనంకోసం వేచియున్న భక్తకోటిలా, ద్వారానికి అడ్డంగా పడియున్న తెరకేసి తీక్షణంగా చూస్తూ "తెర తీయగరాదా ...." అనే త్యాగరాజకృతి అందుకునే పరిస్థితిలో ఉన్నారు. రణగొణమనే మాటల ధ్వని అట్టే లేకపోయినా తుమ్ములు, దగ్గులు (పొడివి, పెద్దవి) మూలుగులతో వరండా కాస్త సందడిగా ఉంది. రమణ కూడ ఆ రోజు రోగి ముఠాతో చేరాడు. అంతకు క్రితం రోజు సాయంత్రమే అకస్మాత్తుగా "ఫ్లూ" అతన్ని ఆలింగనం చేసుకుంది. ఆ ఉదయాన్నే మందుసీసా చేతబుచ్చుకుని డాక్టరుగారి ముడుపు చెల్లించుకోటానికి బయలుదేరక తప్పిందికాదు.

ఎంతసేపని అలా రాతివిగ్రహంలా గుమ్మాన్ని చూస్తూ కూర్చోటం! విసుగుపుట్టింది రమణకు. బుర్ర గోక్కున్నాడు గడ్డం తడుముకున్నాడు. చేతనున్న మందుసీసా కార్క్ రెండుమూడు సార్లు తెరిచి మళ్ళీ మూశాడు కాస్సేపు గోడమీది కాలెండర్లవేపు, ఫోటోలవేపు, గోడగడియారంవేపు తేరి చూశాడు. చిన్నముల్లు

పదివిది తొమ్మిదీ అంకెలమధ్య ప్రాకుతూంటే, పెద్దముల్లు రెండు దాటి మూడో అంకె మీదికి పరుగెడుతోంది ఇంతలో ఆపద్బాంధవుడిలా గుమ్మంతెరలోంచి ఊడిపడ్డాడు కాంపౌండరు మహాశయుడు ! రోగిముఠాకేసి చూసి 'డాక్టరు గారి బంధువులొచ్చారు ఆయన వాళ్లతోటి మాట్లాడుతున్నారు ఇంకో పావుగంటలో వచ్చేస్తారు'' అని ఓ చిరునవ్వు విసిరేసి, మళ్లీ తెరమరుగున మాయమయ్యాడు ఈ వార్త రోగిబృందంలో కొంత సంచలనం కలిగించింది నిట్టూర్పులతరువాత గుసగుసలు మొదలెట్టాయ్''

రమణకూడ కాస్త ఉత్సాహంతో, ఆ కాంపౌండరు చేసిన ప్రకటన తన సహరోగులలో ఎలాంటి మార్పు తీసుకొచ్చిందో చూడాలనే ఆసక్తితో వాళ్లందరినీ సర్వే చేయసాగాడు రోగులలో ఆడా మగా, వయసుమళ్లినవాళ్లూ, మళ్లబోతున్న వాళ్లూ, మళ్లని వాళ్లూ, పసికందులూ, కుర్రాళ్లు ఉన్నారు వాళ్లందరిముఖాలకేసి పరీక్షగా చూస్తూ రాగ అతని చూపు ఆ ''అమ్మాయి' మీద పడిందో లేదో 'రక్‌' మని ఎందుకో ఆగిపోయింది మళ్లీ ప్రక్కకు సాగలా ఆక్షణంలోనే కమలకూడ అప్రయత్నంగా అతనివేపు చూడటం జరిగింది ఇద్దరి చూపులబాణాలూ చప్పుడుకాకుండా 'ఢీ' కొన్నాయ్ అయితే రమణ చూపులతూపుల ఉధృతాని కాగలేక, కమల సిగ్గుపడిపోయి చంకనున్న పిల్లాడిని తనముఖానికి అడ్డగా తీసుకుని ప్రక్కనున్న ముసలావిడ వైపు దృష్టి సారించింది

రమణకూడ ఇతర్లు గమనిస్తున్నారేమోనన్న బిడియంతో కమలవైపు ఆట్టే ఎక్కువసేపు చూడలేకపోయాడు ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచించుకుంటున్నట్టు, గడ్డం తడుముకుంటూ నేలకేసి చూస్తున్నాడు అతనిమనస్సు ఏదో అర్థంకాని బాధతో అల్లకల్లోలమైంది రమణ ఇదివరలో నాలుగైదుసార్లు కమలను మార్కెట్టుదగ్గరా, పార్కులోనూ చూశాడు ఆమె తనవీధి చివరింట్లో దాదాపు ఆరునెలలుగా కాపురముంటోందని తెలుసు కూడ అయితే ఆమెను ఇదివరకు చూచినప్పుడు తెలియని విషయం, ఇప్పుడు చూస్తున్నప్పుడు బయటపడింది ఇదివరకు చూసినప్పుడల్లా రమణ, ఆమె ''కుమారి''గాబోలునని ఊహించుకుని ఆమె అందచందాలకు ముగ్ధుడయ్యేవాడు ఆమెనుగురించి ఏవేవో తియ్యటి కలలుగన్నాడు కూడ అయితే ఎంత ఘోరం జరిగింది ! ఆమె ఎంతమాత్రమూ పెళ్లిగాని ''అమ్మాయి' కాదన్నమాట ఆమె ఇల్లాలు మాత్రమేగాక, ఓ మాతృమూర్తికూడా నన్నమాట ! రమణ ఆమెనుగురించి లేనిపోని అపోహలు కల్పించుకున్నందుకు పరిహారంగా మనసులోనే 'ఫెడీ'మని లెంపకాయలు వాయించుకున్నాడు మరుక్షణమే అతనిలో ఆమెను చూస్తుంటే ఏదో చెప్పరానంత జాలి కలిగింది చూడబోతే పచ్చగా పదహారేళ్లయినా నిండినట్టు లేదు ఈపాటికే పెళ్లీ, సంతానప్రాప్తీ అంటే అది నిజంగా ఆమె దౌర్భాగ్యం గాక మరేవిటి అని అనుకున్నాడు ఇలాగయితే ఆడాళ్లు ఎప్పుడు కాలేజీలలో చదివేది, ఎప్పుడు ముందడుగు వేసేది

రమణ వెంటఉన్న అమ్మాయిని చూచేసరికి కమల ఈర్ష్యతో ఉడికిపోయింది. అతడు ఆమెకు ఏమి అవుతాడు? కమలకు ఈ సందేహం ఎలాతీరింది.....

ప్రపంచం అంటే ఏవిటో బాగా తెలిసీతెలియక ముందే ఇలా ఆడాళ్లకు సంసారపుగొడవలు అంటగట్టే పెద్దమనుషుల నేమనాలి ? ఇలా అందరమ్మాయిలూ పదహారేళ్లు నిండీ నిండకముందే బిడ్డల్ని చంకనెత్తుకుంటే మన జనాభాకి తరుగుదల ఎప్పుడు ? ఎలాగ ?— ఇటువంటి ఆలోచనల్తో కాస్సేపు 'ఆమె' ను ఏవగించుకున్నాడు రమణ

కమలకు రమణను చూడటంతోటే ఎందుకో తనకుతెలియకుండానే సిగ్గు ముంచుకొచ్చింది బహుశా అతను తనవైపు పదేపదే చూస్తూండటంవల్ల గాబోలు ననుకుంది. అయినా అతనంటే ఆమెకి అభిమానం లేకపోలేదు పాపం ఒంట్లో బాగులేదు గాబోలు ! ఏం జబ్బో మరి ! అని అనుకుంది కమల

ఇంతలో తెర తొలగించుకుని అవతారమూర్తిలా డాక్టరు వరండాలోకి ప్రసన్నమయి కళ్లజోడు చేతబుచ్చుకుని మెడవంచకుండా రీవిగా రోగి పరివారం మీదికి ఓసారి చూపు సారించాడు

''గుడ్‌మార్నింగ్ డాక్టర్, హిహిహి'' అంటూ పాలిపోయిన ముఖాల్లోకి అతిప్రయత్నంతో నవ్వు తెప్పించుకుంటూ 'విష్‌' చేసి, ఆచారవతో డాక్టరుగారిముందుకు ప్రోసుకు పోబోయారు— ప్రతినెలా డాక్టరుగారి ఖాతాలిస్టులోనున్న రోగులు కొందరు రీవిగా కళ్లజోడు తగిలించుకుంటూ, 'మార్నింగ్' అని ముక్తసరిగా సమాధానం విసిరేసి మళ్లీ తెరలోకి దూసుకుపోయాడు డాక్టరు ముందుకొరుకబోయిన రోగులు ఏమీ ఎరగనట్టు మళ్లీ నీరసంగా వెనక్కి తగ్గారు. మరో క్షణంలో కాంపౌండరు మళ్లీ వరండాలోకి ప్రవేశించి గుమ్మందగ్గర నిలుచుని నోరు మెదపకుండా, చూపుడువ్రేలుతో రోగుల్ని ఒక్కొక్కర్నే లేవదీసి డాక్టరుగదిలోకి ప్రవేశపెట్టడం మొదలెట్టాడు లోనికెళ్లిన రోగులు తాము తెచ్చుకున్న సీసాలని రంగునీళ్లతో నింపుకొని, గుండెల్ని తేలికపరుచుకుని వెళ్లిపోతున్నారు

''మీ కింకా ఈ ఘోరనిరీక్షణనించి విముక్తి దొరకలేదా, రోగిశిఖామణులారా'' అని పరిహసిస్తూ ఖంగుమని తొమ్మిదిగంటలు కొట్టింది గోడగడియారం రమణ గుమ్మానికేసి చూస్తూ అలాగే కూర్చోనున్నాడు ఉన్నట్టుండి కమల చంకనున్న పదినెలల పసికందు 'కావ్‌' మని ఏడుపు లంకించుకున్నాడు అందరికళ్లూ కమలవైపు తిరిగినయ్ అసలే సిగ్గుతో సతమత మవుతూన్న కమలకు, చంటిపిల్లాడు మరింత అవస్థ తెచ్చిపెట్టాడు పిల్లాడిని ప్రక్కనే నిలుచోనున్న ముసలావిడచేతికిచ్చి, చేతి సంచీలో తీసుకొచ్చిన 'బిస్కెటు' ముక్కల్ని తీసి కమల, ఇస్తేగాని వాడి ఏడుపు ఆగలేదు మళ్లీ పిల్లాడు కమల చేతుల్లోకి మారాడు ఇంతలో కాంపౌండరు చూపుడువ్రేలు రమణవైపు వ్రొమ్గింది. రమణ వెంటనే లేచి రెండడుగులు ముందుకువేసి కాంపౌండరుకు కమలను చూపిస్తూ ''పాపం ఆమె బిడ్డనెత్తుకుని చాలసేపట్నించీ నిలుచోనుంది ఇప్పుడు ఆమెను పంపించు నేను తరువాత వెళ్తాను'' అన్నాడు కాంపౌండరు నోరు కదపకుండ వెంటనే కమలను రమ్మని సైగ చేశాడు ముసలావిడ వెంటరాగా, కమల బిడ్డనెత్తుకుని లోనికెళ్తుతూ మళ్లీ యథాస్థానంలో ఆసీనుడైయున్న రమణకు ఓరచూపుతో తన ధన్యవాదాలను తెలిపింది కాస్సేపటిలో కమల మందుపుచ్చుకుని వెళ్లిపోయింది రమణవంతు కూడ అయిపోయింది

ఇంటి కెళ్తున్నప్పుడు దారిలో ముసలావిడ ''అమ్మాయ్, ఏవిటో ఆ అబ్బాయి పుణ్యమా అని యిప్పటికైనా పని తెమిలింది లేకుంటే యింకెంత సేపు అక్కడే పడిగాపులు పడాల్సొచ్చేదో ఎవరే ఆ అబ్బాయి నే నిదివరకెప్పుడో చూసినట్టుంది'' అని అడిగింది కమల ఉత్సాహంతో 'అత నెవరో తెలీదా బామ్మా మన వీధి చివర బట్టల షాపు

'దయచేసి'

చైనా దేశంలో నేరస్థుల శిరచ్ఛేదనకోసం 'లిన్' అనే అతన్ని నియమించారు. ఇతను చాలా నేర్పరి. కళ్లకు గంతలు కట్టి అతి చాకచక్యంగా తలను కొట్టేసేవాడు. ఒకరోజు ఒక నేరస్థుడు కొంతసేపు కాచుకుని—''ఓలిన్! ఇంకా ఆలస్యం ఎందుకూ ? ఆ పని ఏదో త్వరగా కానీయి ! అన్నాడు.

లిన్ చిఱునవ్వుతో సమాధాన మిచ్చాడు. ''అయ్యా' దయచేసి తలను ఒక్కసారి ఆశించండి!''

BHASKAR NVKR
తయారు చేయువారు :
ఇండియా క్యానింగ్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, విజయవాడ.
Distributors for Andhra :
ఆక్మి ట్రేడ్ ఏజన్సీస్
విజయవాడ-1

ఆశ్చర్యం—ఆనందం

లేదూ దాని ప్రక్కనున్న రెండంతస్థుల మేడలో ఉంటున్నాడు చాల మంచివాడు బామ్మా" అని, ఆఖరు వాక్యం ఎందుకు చెప్పానా అని నాలుక్కరుచుకుంది ముసలావిడ తొణకకుండ "ఆ మంచివాడే. మనం ఎవరైందీ తెలుసుగాబోలు" అంది. ఆ వాక్యం విని మనస్సులో "నిజమే" ననుకుని ఉప్పొంగిపోయింది కమల

* * *

ఆరోజు ఆదివారం కమల, సాయంత్రం ఆరు గంటలకల్లా వంటపని తెమిల్చి, చంటిపిల్లాడికి వేళప్రకారం మందు ఇవ్వమని బామ్మకు అప్పజెప్పి, చక్కగా ముస్తాబై ప్రక్కింటి సుజాతతో "దీపక్"లో సినిమా చూడటానికి వెళ్ళింది

ఆట పూర్తయిం తరువాత జనం చీమల బారుల్లా హాలు బయటపడి ఇంటిముఖం పట్టారు కమల, సుజాతా సినిమాలోని హాస్యసన్నివేశాలను నెమర వేసుకుంటూ, వాటికి తమ సొంత వ్యాఖ్యానాన్ని జోడించి కడుపుబ్బ నవ్వుతూ నడుస్తున్నారు కాస్సేపటికి వాళ్లసంభాషణ, సినిమానించి, చీరెల రంగుల మీదికీ, ఫాషన్లమీదికీ దాటు వేసింది తమతోబాటు సినిమాకి హాజరయిన యితర సీతాకోకచిలుకలమీది రంగులతోటి తమ చీరెల రంగులను పోల్చుకోవటం మొదలెట్టారు కమల చూపు, వాళ్ల ముందు ఓ ఇరవైగజాల దూరంలో నడుస్తున్న అమ్మాయి చీరెమీద పడింది వెంటనే సుజాతా, చూడూ ఆ తెల్లటి చీరెకీ, మామిడి పిందె రంగు చోళీకి ఎంత చక్కగా పొందిక కుదిరిందో" అంది

"ఆ కాంబినేషన్ సాధారణంగానే ఉంది గానీ వాటిని కట్టుకున్న అమ్మాయి చక్కగా ఉంది అందువల్లే ఆ చీరెకీ, చోళీకీ మా రమ్యంగా పొందిక కుదిరింది" అంది సుజాత

కమలలో స్త్రీసహజమైన ఈర్ష్య పుట్టుకొచ్చింది, సుజాత ఆ అమ్మాయి సౌందర్యాన్ని పొగడుతున్నందుకు ఆ అమ్మాయితో సరితూగలేనా అని ఊహించుకుని, తన చీరెకుచ్చెళ్లనూ, పమిటనూ సర్దుకుంటూ, నడకలో ఒయ్యారం వొలకబోస్తూ, పదే పదే ఆ అమ్మాయి వైపు చూసుకుంటోంది హాలు కాంపౌండు దాటిన తరువాత జనం వల్చబడి చీలిపోతున్నారు అయినా కమల, సుజాత ఆ తెల్లటి చీర, మామిడిపిందె రంగు చోళీఅమ్మాయి వెంబడే ఓ యాభై గజాల్లో నడుస్తూ ఆ అమ్మాయి నడకమీద, డ్రస్సుమీద వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు ఇంతలో ఆ అమ్మాయి ప్రక్కనే భుజాలు రాసుకుంటూ నడుస్తున్న యువకుడు, ఎందుకో ఉన్నట్టుండి ఆ అమ్మాయి వీపుమీద ఆప్యాయంగా చరిచి, పగలబడి నవ్వుతూ, ఇతరు లెవరైనా గమనిస్తున్నారేమోనన్న బిడియంతో వెనక్కి తిరిగి చూశాడు

అతను రమణ! కమల తనకళ్లను తానే నమ్మలేకపోయింది. ఇన్నాళ్లూ అతను ఒంటరివాడనుకుంది అయినా అత నెంత అదృష్టవంతుడు అంత అందమైన అమ్మాయిని భార్యగా పొందటానికి! అని అనుకుందేగాని ఎందుకో అనని మీద యింతకాలంగా ఉంటున్న అనురాగం ఒక్కసారిగా విరిగిపోయింది. సుజాతకూడా వాళ్లను చూసి "ఈడూ, జోడూ యిద్దరికీ ఎంత రమ్యంగా కుదిరిందో" అని అంటూంటే కమల మనస్సులో ఆ అమ్మాయిపట్ల అదివరకే అంకురించిన ఈర్ష్య ఒక్కుమ్మడిగా ఉబికి ప్రబద్ధలై "ఏడిసింది ఇంతకన్నా ఎన్నోరెట్లు మెరుగైన వాళ్లను ఎప్పుడూ చూడలేదేమిటి?" అంది చులకనగా

'అలాగని కాదే. నే నేమన్నాను. వాళ్లిద్దరూ చూడటానికి ముచ్చటగా ఉన్నారని అంతేగా ఇంతకన్నా మంచిజోడు లేదని కాదు అయినా వీళ్లిద్దరినీ చూసి ఎవరైనా తప్పకుండ మెచ్చుకుంటారు'

"పోవే. ఇప్పుడు వాళ్లనుగురించి, బాగున్నా లేకపోయినా మనకెందుకు వాదన. ఏమో భార్యాభర్తలు కారేమో, ఇద్దరూ దగ్గరబంధువులై ఉండకూడదా?"

"ఎల్లాగే ఎంత దగ్గర బంధువులైనా, నడివీధిలో ఇంత చనువుగా ఒకర్నొకరు రాసుకుంటూ, నవ్వుకుంటూ నడుస్తారా నిస్సందేహంగా వాళ్ళు భార్యాభర్తలే" అంది సుజాత పందెం అన్నట్టు

రమణా, ఆ అమ్మాయీ భార్యాభర్తలు కారన్న తన ఊహను సుజాత బలపరుస్తుందనుకుంటే ఆ ఆశ కూడ అడుగంటిపోయింది కమలకు ఇద్దరూ ఏవో విడివిడిగా ఆలోచించుకుంటూ మౌనంగా నడిచి యిళ్లు చేరుకున్నారు

* * *

ఆరోజు నవరాత్రికొలువులకు ఆఖరు రోజు. రమణ, మరో ఇద్దరు మిత్రులతోటి సినిమాకెళ్లి, ఆ తరువాత కాస్సేపు హోటలులో బాతాఖానీకొట్టి, బాగా చీకటిపడ్డతరువాత వాళ్లిద్దరి దగ్గర సెలవు పుచ్చుకుని సనత్‌నగర్‌లో తన యిల్లు చేరుకోటానికి బస్సుస్టాపువేపు నడుస్తున్నాడు ఇంతలో సనత్‌నగర్ వెళ్ళే బస్సు అల్లంతదూరాన వస్తూండడం చూసి ఒక్క వరుగులో బస్సుస్టాపు చేరుకున్నాడు బస్సు ఆగటంతోటే, అంతసేపూ బుద్ధిగా 'క్యూ' లో నిలుచోనున్న జనం అంతా ఒక్కసారిగా బస్సును చుట్టుముట్టేసి లోపలికెళ్లటానికి బలప్రయోగం చేస్తున్నారు రమణకూడ ఆ గుంపులో చేరాడు. అదృష్టవశాత్తు తను బస్సులోనికి అడుగెట్టిం తరువాత, మిగతా జనాన్నంతా ఇక ఖాళీలేదని కండక్టరు వెనక్కి నెట్టేసి బస్సును కదిలించాడు బస్సుపెద్దగా రొదచేస్తూ హుస్సేన్‌సాగర్ రోడ్డువెంట గంభీరంగా పోతోంది బస్సులో క్రిక్కిరిసి నిలుచోనున్న జనం అటూయిటూ సర్దుకుంటున్నారు కాస్త విశాలంగా నిలబడటానికి ఇంతలో రమణకళ్లు బస్సులో ఆఖరువరుసలో కూర్చోనున్న కమలమీద పడ్డాయ్ కమల కూడ క్షణంపాటు రమణకేసి చూసి, ఏదో పరధ్యాన్నంగా ఉంటున్నట్టు చూపును కిటికీద్వారా బయటకు సారించింది రమణకుకూడ ఇప్పుడు కమలన్ను మళ్ళీ చూడాలనే ఆసక్తి లేదు. ఏమీ గమనించనట్టు ఉండిపోయాడు.

కండక్టర రమణదగ్గరి కొచ్చాడు "ఎక్కడికి సార్ ?"

"సనత్‌నగర్" అని రమణ పర్సుతీసి ఓ ఐదురూపాయల నోటు బయటికి లాగాడు అది చూసి కండక్టరు వెంటనే తనచేతిలో అప్పటికే చేరిన రూపాయనోట్లను చూపించి "చిల్లరుంటే ఇవ్వండి లేకుంటే దిగిపొండి" అని బెదిరిస్తున్నట్టు చూశాడు

"చిల్లర లేదు" రమణ పర్సు గాలించి చెప్పాడు.

"హోల్డాన్"

బస్సు ఆగింది రమణ బిక్కమొహంపెట్టి దిగిపోతున్నాడు ఇంతలో ఆఖరు వరుసలోంచి "కండక్టర్, నే నిస్తాను చిల్లర" అని ఓ మృదువైన కంఠం విన్పించింది అఖరిమెట్టులో ఉన్న రమణ వెనక్కు తిరిగి కమలను చూసి వెంటనే చిరునవ్వు తెచ్చుకుని "చాల తేంక్సండీ" అంటూ మళ్లీ లోపలి కొచ్చాడు బస్సు మళ్లీ కదిలింది కమల కండక్టరుకి చిల్లర అందిస్తూంటే, కండక్టరుతోసహా బస్సులోని జనం అంతా "ఏవిటో వీళ్లిద్దరిమధ్యా సంబంధం" అన్నట్టు అదోలా వాళ్లిద్దరివైపూ చూశారు రమణ బస్సులో నిలబడి ఉన్నంతసేపు కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తూ "బస్సు దిగిన వెంటనే ఆమెను ఎలా పలుకరించాలి ? ఏమేం మాట్లాడాలి ?" అని ఆలోచించుకుంటున్నాడు కాస్సేపటికి బస్సు మరికొందరితో సహా కమలనూ, రమణనూ సనత్‌నగర్ స్టాపులో దిగబెట్టింది

ఇద్దరూ ఒకరొకరికర వాలుచూపులు చూసుకుంటూ ఓ యాభై గజాల దూరం నడిచారు మాట, పలుకు లేకుండా

కాస్సేపటికి "చాల తేంక్సండీ మీకు" అని కాస్త జంకుతూనే అన్నాడు రమణ

"ఓ, ఫరవాలేదు లెండి" కమల వినయంగా అంది

"మీరు చిల్లర ఇవ్వకుండుంటే నన్ను నడిదారిలోనే దింపేసేవాడు ఈ సిటీ బస్సు సర్వీసులో మళ్లీ బస్సు దొరికేవరకూ నిజంలేదు ఏమంటారు"

"ఆఁ" అంది ముక్తసరిగా కమల

తరువాత సంభాషణ కుంటుపడింది మౌనంగా దిక్కులు చూసుకుంటూ మునిసిపల్ దీపపు కాంతిలో ఇంటివైపు నడుస్తున్నారిద్దరూ రోడ్డు పేవుమెంటు నిర్మానుష్యంగా ఉంది ఆమె అడగకుండానే అంత ఉపకారం చేసినందుకు ఆమెతో అలా ఏమీ మాట్లాడకుండా నడవడం అట్టే సవ్యంగా లేదనుకున్నాడు రమణ అయితే ఆమెను మళ్లీ ఏమడగాలో తోచిందికాదు కాస్సేపు తటపటాయించి,

"ఏవండీ, ఎక్కడినించి యింత పొద్దుబోయి వస్తున్నారు సినిమానించా ?" అని అడిగాడు రమణ

"లేదండీ, మా స్నేహితురాలింటికి. బొమ్మల కొలువు చూట్టానికి వెళ్లాను"

"మీ రొక్కరేనా ?"

"అంటే ?"

"అహ మీ అబ్బాయిని తీసుకురాలేదా అని"

"నాకు పెళ్లి కాలేదండీ" అంది కమల సిగ్గుపడిపోతూ రమణకు ఆ సమాధానం వినటంతోటే క్షణంసేపు ఆశ్చర్యంకలిగి అది వెంటనే ఆనందంగా మారింది

"అయితే ఆరోజు డాక్టరుయింట్లో మీ చేతుల్లో ఉన్న అబ్బాయి . "

"నా తమ్ముడు వాడు పుట్టిన వారం రోజులకల్లా మా అమ్మ చనిపోయింది"

"ప్చ్, ప్చ్ అల్లాగా"

మళ్లీ కొంతసేపు నిశ్శబ్దం

"మీ రెక్కడ నుంచి తె—లు—సు—కో—వ—చ్చా" కమల అడిగింది

"సినిమా కెళ్లాను"

"ఒక్కరే ?"

"లేదు మా స్నేహితులతో కలిసి వెళ్లాను"

"అహ మీ ఆవిడను తీసుకురాలేదా ?"

రమణ ఆ ప్రశ్నకు బిత్తరపోయి "మా ఆవిడెవరు నాకు కూడా పెళ్లికాలేదండోయ్" అన్నాడు

కమల క్షణంపాటు ఆశ్చర్యపోయి, దాన్ని ఆనందంగా మార్చుకుంటూ "నిజమా" అని అడిగింది మందహాసంతో

"తప్పకుండ .... మీ కా అనుమానం ఎలా కలిగిందీ ?"

"క్రిందటి ఆదివారం "దీపక్" టాకీసులోంచి బయటి కొస్తూంటే మీతోటి ఓ అమ్మాయిని చూశాను"

రమణ కాస్సేపు నిలబడి, గుర్తు తెచ్చుకుని "ఓ, అదా, అది మా పెద్దనాన్నగారి కూతురు రాధ ఇక్కడే హాస్టలులో ఉంటూ కాలేజీలో చదువుకుంటోంది అప్పుడప్పుడూ మా యింటి కొస్తూంటుంది" అని పకపక నవ్వాడు అతని నవ్వుతోపాటు కమల కూడా తృప్తిగా శృతి కలిపింది ఇద్దరి మనస్సుల్లోని అనుమానాలూ, అపార్థాలూ ఒక్కసారిగా విడిపోయినందుకు ఉల్లాసంతో గంతులువేశాయి వాళ్లిద్దరి మనస్సులూ. కాస్సేపు విడివిడిగా ఏదో తియ్యగా ఆలోచించుకుంటూ యిద్దరూ నడిచారు

"మీ పేరు తెలుసుకోవచ్చా, అభ్యంతరం లేకపోతే" రమణ అడిగాడు

"కమల మీ పేరూ"

"రమణ"

మళ్లీ ఇద్దరూ మవునందాల్చి ఏదో ఆనందంగా ఆలోచించుకుంటూ క్రీగంటి చూపులు విసురుకుంటూ, ముసిముసినవ్వులు నవ్వుకుంటూ నడుస్తూండగా రమణయిల్లు వచ్చేసింది

"వస్తాను కమలా" అని చాల పరిచయమున్నట్టు ఏకవచనప్రయోగం చేశాడు రమణ

"మంచిదండీ" అని అతనివేపు చిలిపిగా చూసి నవ్వుతూ ముందుకు సాగిపోయింది కమల. ★

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

ఇంటివద్దనే పోసుదారా పాఠములు చదివి, రిజిస్టర్డు కాలేజిద్వారా డిప్లొమా పొందండి. ప్రాస్పెక్టస్ ఉచితము.

INDIAN HOMOEO INSTITUTE,
Goal Bagh, (H-15) Amritsar.

నారసింహ లేహ్యం

బంగారుతో చేరినది మేహము, బ్రాక్షత, నిస్సత్తువ వగైరా హరించి బలము రక్తవృద్ధికల్గించును 40 రోజులకు 3-8-0 పోస్టేజి రు 1-0

పి సి పి అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం. పెరిదేపి (PO) నెల్లూరుజిల్లా

శ్రీబాలాంజనేయప్రశ్న

మీరు కోరిన 5 ప్రశ్నలకు సంతృప్తికరమైన జవాబులు వ్రాసి పంపగలము. 2 రూ॥ M O. చేయండి నెలవారీగా 12 నెలలకు 1 సంవత్సరం జాతకము 2 రూ॥ పూర్తి పేరు, జాబు వ్రాసిన టైము తెలిపిన చాలును హనుమాన్ జ్యోతిషాలయము, 10వ లైను, అరండెల్ పేట, గుంటూరు-2.

RATNAM'S N-OIL

అంగనరములు బలహీనతి కొంద శిన్స్ దినచో తిరిగి యధాప్రకారం అయి పూర్తి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి కలదు. 1 సీసా రూ 1(వి పి. 1-4-0 కావలసినవారు ముందుగా 1-4-0 పంపేది ఇంగులో స్పెషల్ రకం అర్డంటుగుణమునకు రూ 25-0 0 లు

డాక్టర్ రత్నం సన్స్, (Estd 1904) సులక పేటబిల్డింగ్స్ శాలిబండా రోడ్డు, హైదరాబాద్-24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

పండిత
డి గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతం

ఆరోగ్యానికి బలానికి

ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు 17